

Ἡ στέρηση πολὺ βοηθᾷ (Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἁγ. Παΐσιος Ἁγιορείτης](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

- Γέροντα, γιατί σήμερα ὁ κόσμος ταλαιπωρεῖται τόσο πολὺ;
- Γιατί ἀποφεύγει τὸν κόπο. Αὐτὴ ἡ ἄνεση εἶναι ποὺ τὸν ἀρρωσταίνει καὶ τὸν ταλαιπωρεῖ. Οἱ εὐκολίες στὴν ἐποχὴ μας ἔχουν ἀποβλακώσει τὸν κόσμο. Αὐτὴ ἡ μαλθακότητα σήμερα ἔχει φέρει καὶ τὶς πολλὲς ἀρρώστιες. Παλιὰ τί τραβοῦσαν γιὰ νὰ ἀλωνίσουν! Τί κόπος, ἀλλὰ καὶ τί γλυκὸ ἦταν τὸ ψωμί! Ποῦ νὰ ἔβλεpes ψωμὶ πεταμένο! Ἄν εὔρισκες κανένα κομματάκι, τὸ μάζευες καὶ τὸ ἀσπαζόσουν. Ὅσοι πέρασαν Κατοχὴ βλέπουν ἕνα κομμάτι ψωμὶ καὶ τὸ βάζουν στὴν ἄκρη, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τὸ πετοῦν, δὲν καταλαβαίνουν τὴν ἀξία του. Πετᾶνε κομμάτια ψωμὶ στὰ σκουπίδια, δὲν τὸ ἐκτιμοῦν. Οὔτε ἕνα “δόξα σοι ὁ Θεός” δὲν λένε οἱ περισσότεροι γιὰ τὶς εὐλογίες ποὺ δίνει ὁ Θεός. Σήμερα ὅλα γίνονται μὲ ἄνεση.

Ἡ στέρηση πολὺ βοηθάει. Ὄταν στεροῦνται κάτι οἱ ἄνθρωποι, τότε μποροῦν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀξία του. Ὅσοι στεροῦνται μὲ ἐπίγνωση, μὲ διάκριση, μὲ ταπείνωση, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, αἰσθάνονται τὴν πνευματικὴ χαρὰ. Ἄν π.χ. κάποιος πῆ, “δὲν θὰ πιῶ νερὸ σήμερα, γιατί ὁ τάδε εἶναι ἄρρωστος, Θεέ μου, δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτε περισσότερο” καὶ τὸ κάνη, ὁ Θεὸς θὰ τὸν ποτίσῃ ὄχι μὲ νερὸ ἀλλὰ μὲ λεμονάδα πνευματικὴ, μὲ θεϊκὴ παρηγοριά. Οἱ ταλαιπωρημένοι, μίᾳ παραμικρῆ βοήθεια νὰ τοὺς προσφέρῃ κανεῖς, ἔχουν πολλὴ εὐγνωμοσύνη. Ἐνα ἀρχοντόπουλο καλομαθημένο, ὅλα τὰ χατήρια νὰ τοῦ κάνουν οἱ γονεῖς του, τίποτε δὲν τὸ εὐχαριστεῖ. Μπορεῖ νὰ τὰ ἔχη ὅλα καὶ βασανισμένο νὰ εἶναι. Τὰ κάνει ὅλα γυαλιὰ-καρφιά. Ἐνῶ μερικὰ παιδάκια, τὰ καημένα, γιὰ τὴν παραμικρῆ βοήθεια αἰσθάνονται μεγάλη εὐγνωμοσύνη. Ἄν ἕνας φίλος βρεθῆ νὰ τοὺς βάλῃ τὰ ναῦλα γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, πόσο εὐγνωμονοῦν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν Χριστό!

Ἄκοῦς πολλὰ πλουσιόπαιδα νὰ λένε: “Τάχουμε ὅλα, γιατί νὰ τάχουμε ὅλα;” Γκρινιάζουν, γιατί καλοπερνοῦν, ἀντὶ νὰ εὐγνωμονοῦν τὸν Θεὸ καὶ νὰ βοηθοῦν καὶ κανέναν φτωχό! Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀχαριστία! Νιώθουν κενό, γιατί δὲν τοὺς λείπει τίποτε ἀπὸ τὰ ὑλικά. Τὰ βάζουν καὶ μὲ τοὺς γονεῖς, γιατί τοὺς τὰ ἔχουν ὅλα ἔτοιμα, καὶ φεύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ γυρίζουν μὲ ἕνα γυλιὸ στὴν πλάτη. Καὶ οἱ γονεῖς νὰ δίνουν χρήματα, νὰ τοὺς πάρουν τηλέφωνο, γιὰ νὰ μὴν ἀνησυχοῦν, καὶ ἐκεῖνα νὰ ἀδιαφοροῦν. Καὶ τελικὰ καταλήγουν οἱ γονεῖς νὰ τὰ ψάχνουν. Ἐνα παλληκάρι τὰ εἶχε ὅλα, ἀλλὰ δὲν ἦταν εὐχαριστημένο μὲ τίποτε. Ἔφυγε κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ κοιμόταν μέσα στὰ τραῖνα, γιὰ νὰ ταλαιπωρηθῆ. Καὶ ἦταν καὶ ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια! Ἐνῶ, ἂν εἶχε μίᾳ δουλειὰ καὶ ζοῦσε μὲ τὸν ἰδρώτα του, θὰ εἶχε νόημα ὁ κόπος του καὶ θὰ ἦταν ἀναπαυμένο καὶ θὰ δοξολογοῦσε τὸν Θεό.

Σήμερα οἱ πιὸ πολλοὶ δὲν στεροῦνται, γι’ αὐτὸ δὲν ἔχουν φιλότιμο. Ἄν δὲν κοπιάζη

κανείς, δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ τὸν κόπο τῶν ἄλλων. Τί νόημα ἔχει λ.χ. νὰ ζητᾶς ἐπάγγελμα ἄνετο, νὰ βγάζῃς χρήματα καὶ μετὰ νὰ ζητᾶς ταλαιπωρία; Οἱ Σουηδοί, ποὺ παίρνουν γιὰ ὅλα ἐπίδομα ἀπὸ τὸ κράτος καὶ δὲν κοπιάζουν, γυρίζουν στοὺς δρόμους. Κοπιάζουν γιὰ τὸν ἀέρα, νιώθουν ἄγχος, γιατί ἔχουν ἐκτροχιασθῆ πνευματικά, ὅπως οἱ ρόδες πού, ὅταν βγοῦν ἀπὸ τὸν ἄξονα, τρέχουν στὸν δρόμο χωρὶς σκοπὸ καὶ καταλήγουν στὸν γκρεμό.

Πηγή: agiazoni.gr